

I och med denna söndag så svänger kyrkoåret mot sitt slut och texterna blir mer allvarliga till sin karaktär. Vi går in i förberedelse till kyrkoårets slut, såväl som till förberedelsen inför adventstiden. Även ute på

Vi kan förstås fråga, varför väljer vi allvarliga och inte helt enkla texter en söndag som denna, när vi samlats för att fira en högtidlig visitationsgudstjänst och för att direkt efter mässan inviga nyrenoverade lokaler.

Det korta svaret är förstås: det är den 22 söndagen i Trefaldight och därför lyssnar vi till dessa texter tillsammans med hela kyrkan.

Ett annat svar skulle kunna vara att i bibeln, såväl som i våra liv, så är allvar aldrig motsatsen till glädje, utan dess förutsättning.

Dvs att ta livet, skapelsen, sig själv, andra människor och Gud på allvar, är inte motsättning till glädje utan dess förutsättning. Det är inte alltid den lättaste vägen, men den väg som håller i längden och som leder oss genom både ovisshet och genom svårigheter till en djupare glädje.

När vi träffar nya människor, t.ex. på en middag eller i något annat sammanhang, är det vanligt att en av de första frågorna som ställs ömsesidigt är – vad sysslar du med? Givetvis säger det inte allt om en människa, ibland väldigt lite, men det är en första fråga att försöka förstå och lära känna varandra.

När samtalet pågått en lite längre tid, är det inte ovanligt att frågan är – varifrån kommer du?

Också den frågan ställs för att försöka förstå vem den andra personen är.

Eftersom vårt ursprung säger en hel del om vem jag är. Kommer vi från Sverige eller någon annan stans i världen. Kommer vi från Skåne och i sådana fall från vilken del.

Är vårt ursprung på landet, eller från en småstad eller en stor stad.

Har vi svårt att säga varifrån vi kommer för att vi flytta mycket som barn, eller är mitt ursprung på en plats där mina förfäder har bott i generationer.

Bor jag kvar på den plats där mina rötter finns, eller bor jag någon helt annan stans. Som t.ex. i New York.

Allt säger en hel del om vem det är jag har framför mig – om än inte allt.

Och givetvis är en aspekt av denna fråga – om det är så att vi som nu talar med varandra har något gemensamt. Är vi släkt, har vi gemensamma vänner eller bekanta. Är vi ganska lika i vårt ursprung eller är de helt olika.

Också i bibelns texter spelar platsen en stor roll – efter platsen är så viktig för oss människor.

I bibelns texter finns tre aspekter som både bekräftar detta och utmanar vår nära bindning till platsen.

Gud skapar inte endast i största allmänhet, utan Gud verkar även i det lokala, i det specifika. När tiden var inne valde Gud att bli människa, på en specifik plats och vid en specifik tidpunkt.

Platsen spelar en stor betydelse i bibelns berättelse. Oavsett om det handlar om Jerusalem, Babylon, Ur eller Egypten.

Platsen är samtidigt aldrig det avgörande i människans liv, utan människans avgörande förankring är det som ligger bortom både tid och rum och som kan förändra en människas liv oavsett på vilken plats eller i vilken tid en människa lever.

Har vi en tillhörighet, finns det mening och finns det mål. Det är viktigare än platsen och har betydelse för varje människa.

Ytterst är det som aposteln Paulus säger att *Vårt hemland är himlen*.

Och dit varje människa bär en längtan inom.

Denna insikt har hjälpt och räddat många, många människor. Både de som själva valt, av olika anledningar, att flytta till en annan ort eller land.

Såväl de som tvingas att fly och rycks upp med rötterna och landar i ett annat land med annat språk och kultur.

Vi möter idag Josef som såldes av sina avundsjuka bröder till slavhandlare och hamnade som slav i Egypten. Det är svårt att tänka sig ett större svek.

Men Josef lever i trofasthet och med viljan att göra gott och rätt också i det nya landet och den katastrof som drabbade honom – och successivt vänder livet för honom.

Också under den babyloniska fångenskapen uppmanar profeten Jeremia det judiska folket, som v hörde förra söndagen, att *Gör allt för att den stad jag deporterat er till skall blomstra, och be till Herren för den. Ty dess välgång är er välgång*.

Efter många år kunde Josef säga till sina bröder: *Var inte bedrövade för att ni sålde mig hit och förebrå er ingenting. Det var för att rädda liv som Gud skickade mig hit*.

Vi kan vara övertygade om att den inställningen inte kom över en natt. Utan efter svår kamp och sorg. Men nu, många år senare, kan Josef som försonats med sin situation och liv, säga dessa försonande ord till sina bröder.

Och det förstås i ett bredare sammanhang. För att rädda liv, skedde detta och det onda som ni gjorde har Gud omskapat till något livgivande.

Också här i församlingen i New York, blir en fråga på vilket sätt ni kan bidra genom ert liv, era böner och er gemenskap till att New York blir en ännu bättre plats att leva på och som ett tecken på det liv som Jesus har i beredskap för alla människor – också här i New York.

Jesus riktar kritik och sorg mot Jerusalem, vilket vi kan läsa i olika liknelser i evangelierna. Att trots att Gud har sänt både profeter och nu även sin egen son, så ser inte människorna vem

Jesus är. Nu är tiden inne, Sonen har kommit, men han förnekas och templets tid att falla är kommen.

Den förnekelsen kan även gälla i förhållande till oss som kristna. Oftast genom att tron förminskas, som på julen till Father Christmas i alla oändliga julfilmer, som mer handlar om julfirandet än om vem som firas, eller att tron förminskas till något som inte håller. Det kan gälla i skolan, eller på arbetsplatsen.

Templet föll, som vi vet år 70 efter Kristus, och innebar oerhört stor sorg och lidande för många människor.

I det perspektivet lyfter Paulus fram trösten att vi även i vårt lidande förenas med Kristus, och som Josef före honom, genom lidande till räddning och liv. Även lidandet, som vi kristna kan utsättas för, så finns det en mening som är större än det meningslösa lidandet och som förenar oss med varandra och med Kristus.

En mening som kan bära oss genom lidandet, till försoning, frid och glädje.